

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0146

Zielone zaświadczenie cyfrowe – obywatele państw trzecich

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 29 kwietnia 2021 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ram wydawania obywatelom państw trzecich legalnie zamieszkującym lub legalnie przebywającym na terytorium państw członkowskich interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia (zielone zaświadczenie cyfrowe) oraz weryfikowania i uznawania takich zaświadczeń w czasie pandemii COVID-19 (COM(2021)0140 – C9-0100/2021 – 2021/0071(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

[Poprawka 1, o ile nie wskazano inaczej]

(2021/C 506/41)

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (*)

do wniosku Komisji

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY(UE) 2021/...

w sprawie ram wydawania obywatelom państw trzecich legalnie zamieszkującym lub legalnie przebywającym na terytorium państw członkowskich interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia (*unijne* zaświadczenie COVID-19) oraz weryfikowania i uznawania takich zaświadczeń w czasie pandemii COVID-19

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dorobkiem Schengen obywatele państw trzecich legalnie przebywający w Unii i obywatele państw trzecich, którzy legalnie wjechali na terytorium państwa członkowskiego, mogą swobodnie przemieszczać się po terytorium wszystkich pozostałych państw członkowskich przez okres 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.
- (2) W dniu 30 stycznia 2020 r. dyrektor generalny Światowej Organizacji Zdrowia („WHO”) ogłosił stan zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym w związku z globalnym wystąpieniem koronawirusa zespołu ostrej niewydolności oddechowej 2 (SARS-CoV-2), powodującego chorobę koronawirusową z 2019 r. (COVID-19). W dniu 11 marca 2020 r. WHO ogłosiło, że COVID-19 można scharakteryzować jako pandemię.
- (3) Aby ograniczyć rozprzestrzenianie się wirusa, państwa członkowskie przyjęły różne środki, z których część – np. ograniczenia dotyczące wjazdu lub wymogi odbycia kwarantanny przez osoby podróżujące i przekraczające granicę – miała wpływ na podróżowanie do i na terytorium państw członkowskich. **Ograniczenia te mają szkodliwy wpływ na obywateli i przedsiębiorstwa, zwłaszcza pracowników transgranicznych, pracowników dojeżdżających do pracy czy pracowników sezonowych.**
- (4) W dniu 13 października 2020 r. Rada przyjęła zalecenie Rady (UE) 2020/1475 w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu.

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 14.10.2020, s. 3.

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- (5) W dniu 30 października 2020 r. Rada przyjęła zalecenie Rady (UE) 2020/1632⁽²⁾ w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w strefie Schengen w odpowiedzi na pandemię COVID-19, w którym zaleciła państwom członkowskim związanym dorobkiem Schengen stosowanie zasad, wspólnych kryteriów, wspólnych progów i wspólnych ram środków ustanowionych w zaleceniu Rady (UE) 2020/1475.
- (6) Wiele państw członkowskich uruchomiło lub planuje uruchomić inicjatywy prowadzące do wydawania zaświadczeń o szczepieniu. Jednak aby takie zaświadczenia **o szczepieniu** mogły być skutecznie stosowane podczas podróży międzynarodowych w Unii, muszą być one w pełni interoperacyjne, **kompatybilne**, bezpieczne i możliwe do zweryfikowania. Konieczne jest przyjęcie przez państwa członkowskie wspólnie uzgodnionego podejścia odnośnie do treści, formatu, zasad, norm technicznych **i poziomu ochrony** takich zaświadczeń.
- (7) Już teraz w niektórych państwach członkowskich osoby zaszczepione są zwolnione z pewnych ograniczeń **w swobodnym przemieszczaniu się na terytorium Unii**. **Państwa członkowskie powinny uznawać dowód szczepienia w celu uchylecia ograniczeń w swobodnym przemieszczaniu się** wprowadzonych – zgodnie z przepisami Unii – aby ograniczyć rozprzestrzenianie się COVID-19, takich jak wymóg poddania się kwarantannie lub samoizolacji bądź poddania się testowi w kierunku zakażenia SARS-CoV-2, **oraz** należy je zobowiązać do uznawania, na tych samych zasadach, obowiązujących zaświadczeń o szczepieniu wydawanych przez inne państwa członkowskie na podstawie **niniejszego** rozporządzenia. Takie uznawanie powinno odbywać się na takich samych warunkach, a więc jeżeli np. państwo członkowskie uznaje **za wystarczające podanie pojedynczej dawki** szczepionki, powinno to uczynić również w odniesieniu do posiadaczy zaświadczenia o szczepieniu wskazującego na podanie pojedynczej dawki tej samej szczepionki. Ze względów związanych ze zdrowiem publicznym obowiązek ten należy ograniczyć do osób zaszczepionych przeciwko COVID-19 szczepionkami, dla których wydano pozwolenie na dopuszczenie do obrotu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 726/2004, **lub szczepionkami, w odniesieniu do których WHO wydała nadzwyczajne pozwolenie na stosowanie**. Rozporządzenie (UE) 2021/xxxx z dnia xx xx 2021 r. określa ramy wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu przeciwko COVID-19, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w celu ułatwienia swobodnego przemieszczania się w czasie pandemii COVID-19. Ma ono zastosowanie do obywateli Unii i obywateli państw trzecich będących członkami rodzin obywateli Unii.
- (8) Zgodnie z art. 19, 20 i 21 konwencji wykonawczej do układu z Schengen obywatele państw trzecich objęci tymi postanowieniami mogą swobodnie podróżować po terytorium innych państw członkowskich.
- (9) **Bez uszczerbku dla wspólnych przepisów dotyczących przekraczania granic wewnętrznych przez osoby ustanowionych w dorobku Schengen, w szczególności w rozporządzeniu (UE) 2016/399, oraz w celu ułatwienia** podróżowania po terytorium państw członkowskich obywatelom państw trzecich, którzy mają prawo do takich podróży, ramy wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, wyniku testu i powrocie do zdrowia w związku z COVID-19 ustanowione rozporządzeniem (UE) 2021/xxxx powinny mieć również zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy nie są objęci tym rozporządzeniem, pod warunkiem że legalnie zamieszkują lub legalnie przebywają na terytorium państwa członkowskiego i są uprawnieni do podróżowania do innych państw członkowskich zgodnie z prawem Unii.
- (10) Aby zaświadczenia te mogły być skutecznie stosowane podczas podróży transgranicznych, muszą być one w pełni interoperacyjne. **Wszystkie węzły transportowe Unii, takie jak porty lotnicze, porty, dworce kolejowe i autobusowe, w których zaświadczenie jest weryfikowane, powinny stosować standardowe i wspólne kryteria i procedury weryfikacji unijnego zaświadczenia COVID-19 na podstawie wytycznych opracowanych przez Komisję.**
- (11) **Niniejsze rozporządzenie ma na celu ułatwienie stosowania zasad proporcjonalności i niedyskryminacji w odniesieniu do ewentualnych, wynikających z pandemii, ograniczeń swobody przemieszczania się i innych praw podstawowych, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia publicznego i nie należy go** rozumieć jako aktu ułatwiającego przyjmowanie ograniczeń swobody przemieszczania się lub innych praw podstawowych w odpowiedzi na pandemię, lub zachęcającego do ich przyjmowania. Ponadto jakakolwiek potrzeba weryfikacji zaświadczeń ustanowionych rozporządzeniem (UE) 2021/xxx nie może sama w sobie uzasadniać tymczasowego przywrócenia kontroli granicznych na granicach wewnętrznych. Kontrole na granicach wewnętrznych powinny pozostać środkiem ostatecznym, z zastrzeżeniem szczegółowych zasad określonych w rozporządzeniu (UE) 2016/399 (kodeks graniczny Schengen)⁽³⁾.

⁽²⁾ Zalecenie Rady (UE) 2020/1632 z dnia 30 października 2020 r. w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczania swobodnego przepływu w strefie Schengen w odpowiedzi na pandemię COVID-19 (Dz.U. L 366 z 4.11.2020, s. 25).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

- (12) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana, ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji.
- (13) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁽⁴⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Irlandia nie podlega przepisom niniejszego rozporządzenia, jednak w celu ułatwienia podróżowania w obrębie Unii Irlandia również mogłaby wydawać obywatelom państw trzecich legalnie zamieszkującym lub legalnie przebywającym na jej terytorium zaświadczenia spełniające te same wymogi, co wymogi mające zastosowanie do **unijnego** zaświadczenia **COVID-19**, a państwa członkowskie mogłyby uznawać takie zaświadczenia. Irlandia mogłaby również uznawać zaświadczenia wydawane przez państwa członkowskie obywatelom państw trzecich legalnie zamieszkującym lub legalnie przebywającym na ich terytorium.
- (14) W odniesieniu do Bułgarii, Chorwacji, Cypru i Rumunii niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen w rozumieniu, odpowiednio, art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2011 r.
- (15) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. C decyzji Rady 1999/437/WE⁽⁵⁾.
- (16) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽⁶⁾.
- (17) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen – które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁽⁷⁾.
- (18) Zgodnie z art. 42 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽⁸⁾ przeprowadzono konsultacje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych i Europejską Radą Ochrony Danych, które zakończyły się wydaniem opinii w dniu [...],

(4) Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

(5) Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

(6) Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

(7) Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

(8) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

Czwartek, 29 kwietnia 2021 r.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Państwa członkowskie stosują przepisy określone w rozporządzeniu (UE) 2021/XXXX [rozporządzeniu w sprawie **unijnego** zaświadczenia **COVID-19**] do tych obywateli państw trzecich, którzy nie są objęci zakresem stosowania tego rozporządzenia, ale którzy legalnie zamieszkują lub przebywają na ich terytorium i są uprawnieni do podróżowania do innych państw członkowskich zgodnie z prawem Unii.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie **i ma zastosowanie następnego** dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący
